Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92+

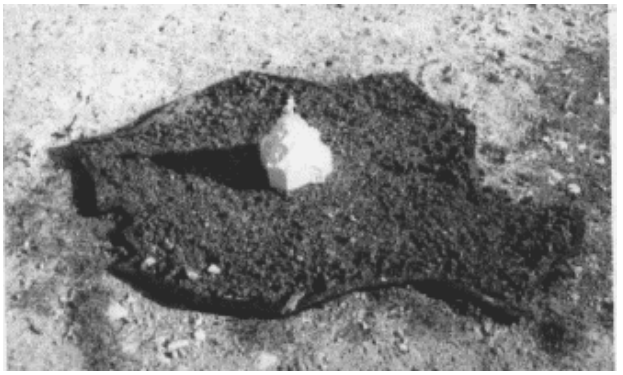
332

se distribuie gratuit

editura Ro-Emaus 2026

decembrie 2025 - ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu

În zile de praznic de naștere te învăț, omule, să iubești raiul și să-l porți după tine oriunde mergi, căci din lături te atacă lupii flămânzi de tine și nu-i vezi și nu-i știi, căci totul este tainic și bine acoperit ca nu cumva să pricepi și să scapi din laț. Ia cu tine raiul, ca să fugă de tine lupii și să-ți cureți calea și să porți rod și să-l duci cu tine pentru răsplată dacă vei lucra. Raiul este statul tău cu Dumnezeu, mersul tău cu El și cu îngerii însoțitori Lui, căci mirosul de lup se depărtează și vin îngerii lui Dumnezeu să te ajute să mergi și să iubești ca Dumnezeu.

pagina 7

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica dinaintea Nașterii Domnului

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace și voie bună între cei de pe pământ, așa cântau îngerii vestirii nașterii Mele deasupra stânei de oi și a păstorilor de la stână vestindu-Mă lor, și așa a început acum mai bine de două mii de ani venirea Mea între oameni Prunc născut din mamă Fecioară, și apoi toate câte au fost să le așez cuvântate mai întâi și lucrate apoi spre vedere și spre mărturisire, și iată-Mă iarăși cuvântând peste pământ ca la facerea lumii ca să se împlinească iar și iar cuvântul Meu, căci Eu sunt Cuvântul Cel de la început, Eu sunt Cel ce am rostit atunci în zi de duminică și am zis: *«Să fie lumină!»*

O, am lucrat apoi în lumină toată facerea cerului și a pământului și toate Mă credeau și Mă ascultau și se făceau și se iveau, iar în a șasea zi din zilele facerii l-am zidit din lut pe om și l-am făcut cuvânt peste facerea Mea și a pus el nume la toate câte s-au făcut, și a învățat omul să cuvinteze, după cum și Eu cuvântam și lucram, și toate prin Mine au primit nume pus prin om, căci omul era atunci rodul Meu, facerea Mea, și lucra el din rădăcina din care a primit

duh de viață, până ce satana i-a șoptit să nu mai facă voia Mea, ci pe a lui, și de atunci lucrarea Mea de peste om e grea de tot, și am rostit atunci cuvânt și am zis satanei: *«Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei și-ți va zdrobi ea capul»*, o, și a venit această vreme acum două mii de ani, când Tatăl M-a trimis să Mă nasc Prunc pe pământ și să-l biruiesc pe satana și să așez la loc taina lui Dumnezeu și lucrarea ei apoi între oameni, o, și n-am putut lucra decât cu cei plini de credincioșie în toată această vreme și am atras spre Mine și spre Tatăl doar pe cei asemenea lui Iosua și Caleb, și așa am reparat cu cei credincioși Mie pe cele stricate de omul cel zidit de mâna Mea la început, iar acum, la sfârșitul timpului cel scris în Scripturi să vină, iată-Mă iarăși cuvânt peste pământ în mijlocul necredinței și a necredincioșilor, dar Eu am venit și cu începutul, am venit cu cuvântul cel de la început, și prin care toate au fost făcute, căci cuvântul Meu are viață în el, și această viață este lumina oamenilor, și care luminează pe orice om venind în lume, precum este scris, dar lumea și duhul ei lasă de dorit pentru credință, și de aceea celor ce M-au primit, celor ce cred în numele Meu au primit dreptul să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din Dumnezeu, precum este scris, căci Eu, Domnul, Cuvântul Cel de la început, Care S-a făcut trup și a locuit între oameni plin de har și de adevăr, Eu sunt Cel ce grăiesc și azi, dar lumea nu Mă cunoaște, nu Mă știe dacă nu Mă vrea, numai că Eu vin să zdrobesc capul vrăjmașului ivit în rai împotriva Mea și a omului, și vin să împlinesc zdrobindu-i capul, așa cum la început am cuvântat ca să împlinesc.

Eu sunt, fiilor din cetatea cuvântului Meu. E zi de duminică, ziua când s-a făcut lumina, o, fiilor. S-a apropiat praznicul nașterii Mele și ne pregătim să-l întâmpinăm și să-l așezăm pe pământ și să vin cu îngerii ca să fiu cu voi la masă de naștere și să primim colindători pe creștinii care cred cuvântul Meu când el vine la voi să-l puneți pe cale spre cei care cred că Eu vin acum pe pământ cuvânt.

Am rămas cu voi în lucrul pe care-l am de adus și de așezat pe pământ între oameni, căci am avut popor mai mult, dar am rămas numai cu voi, după ce atâta timp am grăit și am strigat, dar cei mai mulți din ei nu s-au pregătit să-Mi stea aproape pentru împlinirile Mele peste ei, o, și au rămas amestecați și necurățați de noroi și de duhul vrăjmaș, care îl ține sub vină pe creștin. Să se fi despărțit de păcat, nu de Dumnezeu, nu de mersul cel sfânt, iar omul este slab cu credința și se clatină când te vede nepăsător de mântuirea ta, de cuvântul care te cheamă în rând ca să nu rămâi cu cei de pe margini și să te ia furtuna găsindu-te fără semnul lui Dumnezeu pe tine, fără iertarea păcatelor tale, și iată, creștine, de ce atâta vreme te-am tot strigat să stai lângă Mine, o, și n-ai dat să te alegi al Meu, iar amestecarea în care stai îți vatămă puterea credinței și împlinirea ta întru Hristos, o, și voi veni să deslușesc neasemănarea dintre câine și lup, căci cățelușul cel iubitor de stăpân stă lângă om cu credincioșie, dar celui ce îi place umblatul nu poate să stea cu stăpân ca să aibă mâncare și adăpost și veghe peste el, dar va veni o vreme bună, cu lumină și soare, căci Eu, Domnul, voi deslușì tot mai mult taina Mea pentru venirea Mea cea de acum, și mulți vor găsi calea și vor iubi lumina și vor dori după Mine ca să le fiu Păstor și să-i port spre Tatăl și să vin să așez pe pământ cu ei taina veșniciei coborâtă de sus, precum este scris, și voi avea de la ei mângâiere în țara iubirii, țara Mea cea de azi, în care-Mi așez cuvântul scris, căci Eu iubirea i-am spus omului s-o lucreze între el și Mine, și între el și aproapele său, și vom sta la masă de naștere, fiilor din cetate, dar acum gătiți-vă să mergeți cu colinda, după datini sfinte, și să ne pregătim apoi cu masă de naștere în cetate și să primim colindători, o, și binecuvântată să fie gătirea acestei întâlniri sfinte, și binecuvântați să fiți voi pentru lucrul vostru cu Mine între pământ și cer, fiilor, căci Eu, Domnul, numai bucurii aștept de la voi, ca să pot fi Eu izvorul bucuriei peste voi, o, fiilor.

Pregătesc acum pentru masa întâlnirii deslușirea tainei limbii lui Dumnezeu, așa cum am făgăduit că voi deslușì această taină, și pic cu pic toți vor ști și toate vor fi deslușite, ca să crească în tot mai mulți credința cea de la sfâr-

șit, și care trebuie mare și multă să fie, și de aceea ea trebuie hrănită din cer, fiilor.

Și acum, pace vouă și peste cetatea Mea cu voi, și pacea să se împartă de la voi peste tot, fiilor!

Pace vouă cu colindul! Pace peste cei ce vă vor colinda pe voi! Pace întru toate, fiilor!

Mi-e dor de pacea dintre Mine și om, căci ea s-a stricat încă de la început, și nu mai este, și de aceea rostesc tot mereu acest dor al Meu și spun: Pacea o dau și o împart, căci ea este cerească, nu precum o dă lumea! În lume nu este pace și nu are cum să fie. În lume sunt bucurii lumești, cu care tot omul se încântă și rămâne fără de pace, căci pacea este cea dintre om și Dumnezeu.

La început și la sfârșit spun: Să fie lumină! În zi de duminică spun cu dor: Să fie lumină peste tot și să lumineze ea mai mult ca soarele, precum este scris!

Iar voi, fiilor, împărțiți vestea că vine Domnul cuvânt pe pământ și vine să fie lumina oamenilor, iar cuvântul Meu are viață în el, are lumina în el, și de aceea vine Domnul acum cuvânt pe pământ, și numele Lui se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

22 decembrie 2025/4 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului

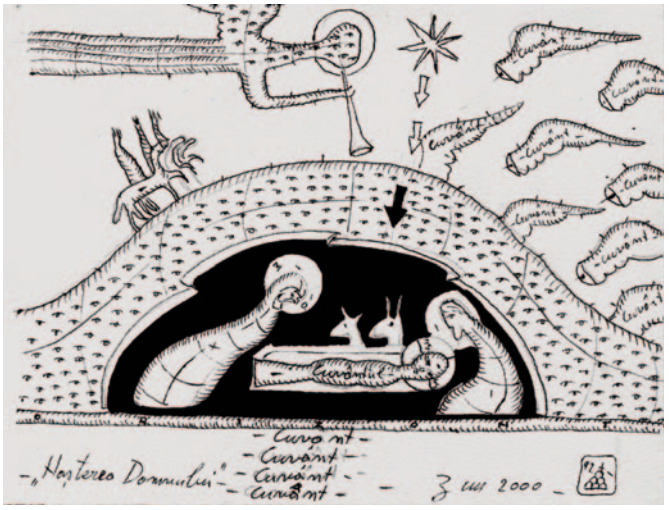
Pace și bunăvoire între oameni pe pământ, iar între cei din cer slavă Domnului în zi de praznic de naștere, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Unul născut al Său mai înainte de vecii, M-am pogorât pe pământ acum două mii de ani și am luat trup de Prunc din mamă Fecioară și am crescut și am viețuit în mijlocul oamenilor și Mi-am împlinit toată lucrarea dată de Tatăl s-o așez pe pământ și M-am întors apoi iarăși de-a dreapta lui Dumnezeu și sunt de atunci și până azi și până la capătul veacurilor alături cu cei pe care Tatăl Mi i-a dat și Mi-i dă să lucrez pe pământ cu ei împărăția cerurilor, cu care am venit atunci s-o împlinesc, și pentru care Ioan Botezătorul îi vestea pe toți și le spunea: *«Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor și nu vă bizuiți că aveți de tată pe Avraam, căci Tatăl ceresc Își face fii din cei împietriți acum!»*, și totul este cu putință prin cei cu credință în venirea Mea trup pe pământ, și iată, și acum ca și atunci, greu mai crede omul în cele ce vin din cer ca să se așeze pe pământ și greu îi este să se lase de cele ce îi taie credința și puterea lui și statornicia apoi, și iată, iar și iar Mă trimite Tatăl la oameni, iar Eu vin și împlinesc Scriptura venirii Mele și vin pe pământul român și am nume nou și sunt Cel de acum două mii de ani și sunt Cel de acum șapte mii de ani și mai bine și rostesc cuvântul nașterii din nou a lumii, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu,* precum este scris să vin pe pământ sub acest nume nou.

Sunt deasupra cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român, și e mare slava care-Mi însoțește trupul și Duhul, și-Mi așez în carte cuvântul în amintirea praznicului nașterii Mele pe pământ, când mama Mea Fecioara Mi-a așezat trupușorul născut pe un brățic de paie din care mâncau oile și boii hrăniți de stăpânul lor în ieslea aceea cu care s-a scris pe pământ povestea cea dulce a nașterii Mele din mamă Fecioară, când n-a găsit ea primire și odihnă pe la case din Betleem și a prins-o sorocul când a ajuns s-o găzduiască animăluțele și dragostea lor și graiul lor tainic, și a născut ea pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel neprimit de oameni, de la naștere și până la întoarcerea Sa la tronul Tatălui în dreapta Sa, în slava Sa cea de la Tatăl.

Pace vouă în zi de praznic de naștere a Mea, fiilor străjeri și lucrători în cetatea cuvântului Meu! Sunt plin de mângâiere că am rămas cu voi și că se naște la voi cuvântul Meu ca să meargă el așa cum a mers de la margini la margini vestea Evangheliei Mele prin ucenicii Mei, martori trimiși de Mine peste tot ca să lase vestea despre Mine că am venit pe pământ Prunc născut și am crescut și M-am lăsat spre pedeapsă cu moarte pe cruce și cu înviere apoi, și ca să creadă lumea și să vină spre Mine cei care Mă doresc Păstor al vieții lor spre Dumnezeu.

O, fiilor, lucrarea Mea cu voi este duhul mărturiei, și vă ajut cu toți cei din cer s-o purtați

de la margini la margini pentru cei ce cred, iar pentru ceilalți rămâne de mărturie lucrarea Mea cu voi pe pământ în vremea Mea cu voi. Ori de câte ori vin la voi ca să-Mi culegeți în carte cuvântul caut să spun cine sunt și ce lucrez, de ce vin și grăiesc pe pământ, și vă vestesc și pe voi martori ai Mei și le spun acestea toate la cei care s-ar întâlni prima dată cu venirea Mea cuvânt peste pământ. Spun apoi mai mereu în ultima vreme că România este țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit de timp, iar în ziua aceasta scot din legăturica tainelor cerești deslușirea limbii vorbite de Dumnezeu la facerea lumii și totdeauna apoi până în vremea aceasta, când Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt grăit și scris în cartea sa pe acest plai binecuvântat la început și la sfârșit să-Mi poarte lucrarea și cuvântul și limba cuvântului grăit de Dumnezeu peste toată facerea, în afară de om, căci neamurile s-au înmulțit pe pământ după încurcarea limbilor în urma păcatului ispitirii asupra tainelor cerești de către oamenii de pe pământ, și de atunci Și-a ascuns Domnul limba vorbită în cer și a păstrat în taină apoi până azi limba Sa cerească, și iată-Mă pe pământul român grăind de șaptezeci de ani cuvântul venirii Mele iarăși de la Tatăl pe limba cea de la început a lui Dumnezeu, și așa s-a desfăcut această taină a grăirii celor din cer și a venirii Mele pe pământ grăind în limba cea de la început.

Fiilor, fiilor, păcatul ispitirii de Dumnezeu s-a făcut mare pe pământ între oameni încă din vremea trufiei omului cel întâi zidit, și care s-a vrut mare, mai mare ca Dumnezeu, o, fiilor, dar el a căzut din Dumnezeu în clipa aceea, și a căzut apoi și din rai, bietul de el. Timpul a trecut și s-a pierdut limba cea din cer grăită pe pământ și n-a mai fost grăită de pământeni, dar a fost pusă sub taină, iar Eu, Domnul, vin în zilele acestea și grăiesc peste pământ în limba cea de la început, căci Eu, Iisus Hristos, am grăit toată lucrarea facerii lumii pe limba cu care în zilele acestea Îmi las cuvântul scris în cartea sa și desfac taina limbii vorbite de cei din cer, și care a rămas apoi peste păsări, peste animale, peste facerea toată, căci toate vorbesc, și nu se putea să nu vorbească cu Dumnezeu facerea toată, care a luat ființă la cuvântul Meu rostit la facerea lumii, și toate au învățat la început limba lui Dumnezeu, și iată taină deslușită acum, și pe care omul n-a putut s-o pătrundă, căci limba lui Dumnezeu nu are nevoie de tălmăcire, nu are Duhul Sfânt nevoie de proptele pentru descurcarea limbilor vorbite pe pământ, căci în ziua coborârii Duhului Sfânt s-a văzut minunea, că tot omul de toată limba auzea cu urechea pe limba sa tot cuvântul grăit în limbă cerească, și nici măcar ucenicii Mei cei de atunci n-au înțeles în clipa aceea ce taină a desfăcut cerul în mijlocul oamenilor, căci în ziua aceea Domnul a descurcat pentru o clipă limbile neamurilor de pe pământ și le-a făcut numai una ca și în cer, căci toți auzeau pe limba lor vorbirea Duhului Sfânt în clipa aceea.

Iată taina limbii grăite la facerea lumii! Păsările și animalele, munții și dealurile, pădurile și câmpiile, soarele și luna, stelele și lumina, grindina și zăpada, gheața și vântul, tot și toate laudă pe Domnul în limba cea de la început, limba cea cerească, limba îngerilor lui Dumnezeu, precum este scris, și tot și toate laudă pe Domnul în limba cea în cer grăită.

O, cine este vinovatul nedeslușirii limbii lui Dumnezeu? Cine, omule: urechea sau mintea? Cine a născut această încurcătură a limbilor? Nu poate nimeni să răspundă, și iată, nu

orice, nu oricine înseamnă pe pământ românul. Acest neam este cunoscut de Dumnezeu prin limba lui vorbită, și pe care toată facerea o cunoaște și o grăiește. Toți și toate gândesc pentru grăire între ele în limba neamului român, și de aceea am spus prin cuvântul Meu din vremea aceasta că tot omul care se va îmbrăca în cămășuță de creștin se va numi român, și va ști această limbă după ce se va alege de partea lui Hristos.

Se vor cunoaște toate popoarele pe ele însele după roadele lor, precum este scris, și fiecare își va vedea rodirea sau nerodirea, iar omul n-a avut mintea trează ca să ia pildă de la păsări, de la animale, de la toată facerea, de la tot ce rodește și se jertfește pentru un nou început, pentru o nouă primăvară, și toată facerea grăiește limba cea din cer, limba îngerilor și a sfinților, căci în cer Duhul Sfânt este limba cea grăită și cunoscută dintru început prin cuvântul gurii Mele prin care toate ale facerii grăiesc, căci nu se poate altfel între Dumnezeu și toate câte sunt, și iată cât de jos este căzut omul care a rămas fără minte din cer și se mulțumește așa cum este, fără deslușirea tainelor facerii, o, și nu știe să meargă spre început, spre locul de unde a căzut, căci și-a pierdut mintea și limba și grăirea lui cu Dumnezeu, și fiecare grăiește cum îi vine la îndemână și nu mai știe calea înapoi spre veșnicie, căci viața vremelnică i-a închis omului calea și dorul și mintea, o, și nu se putea să nu vin pe pământ după om și să-i pot grăi și să-i arăt calea și să-l învăț rugăciunea și roadele ei.

Omule, Mă auzi? Ai nevoie de naștere din nou. Ai pierdut calea spre acasă. Ți-ai pierdut haina și mintea și limba și vorbirea ta cu Dumnezeu. Am venit după tine. Dă-Mi mâna să te ridic și să mergi și să vezi și să afli calea! Am venit după tine acum două mii de ani și am venit iarăși acum. Nu mai este scris să mai vin, căci am venit. Acum vino tu, vino lângă Mine cu viața ta, căci altfel nu se cheamă că vii! Fă-ți socoteala nerodirii și cheamă-Mă să-ți dau viață și să rodești apoi cu viață cerească între tine și Mine. O, n-ai învățat ce este viața. Cheamă-Mă să te învăț!

O, e scrisă și se tot scrie venirea Mea pe pământ după om. Sunt plin de răbdare, dar și de lucrare multă și mare între cer și pământ, căci a sosit vremea să vin cu începutul și să-l leg cu sfârșitul, ca să așez întărită facerea cea nouă pe pământ. Eu sunt Alfa și Omega și se unesc acum aceste două lucrări, începutul și sfârșitul și un nou început, precum este scris.

Aș grăi fără să-Mi sfârșesc grăirea. E zi de praznic de naștere în cer și pe pământ pentru cei ce cred și Mă aud prin glasul Meu de Păstor din cer. Mă gătesc cu cei din cer să mângâi ceata celor tăiați de Irod dintre pruncii cei de la doi ani în jos odată cu nașterea Mea pe pământ, o, și tot ceea ce împărțiți voi, fiilor, aprindeți lumânări și pomeniți pentru ei, pentru mucenicii cei mici și fără de apărare și fără de glas în fața sabiei. Acești micuți Mă văd cu petrecerea Mea la voi și se vor lângă Mine, se vor unde sunt Eu, ca să fie și ei unde sunt Eu.

Vin iar să grăiesc și să-Mi las la voi grăirea și vă slobozesc acum până iarăși voi grăi în duh de praznic de naștere, iar acum să primim colindători, fiilor, căci vin cu colinda cei ce iau de la voi cuvântul Meu ca să-i poarte el pe cale, iar ei să meargă și să poată.

O, Mi-e dor de România. Te țin în brațe ca pe o pruncă, țara Mea. Te învăluiesc în duhul păcii sfinte și-ți dau din Duhul Meu cuvânt grăit pe limba ta cea de la început și cea de la sfârșit pentru acest neam. Suspinul Meu pentru tine Îmi mângâie durerea pe care o port pentru taina Mea din mijlocul tău, și cu care nu pătrund inimile nedeschise ale trupului acestui neam, ales la început și la sfârșit, și din care s-a înmulțit neamul oamenilor pe pământ până azi, și de aceea toți sunt români, o, și nu știu românii că nu-i oricine pe pământ românul, dar când va fi să se înțeleagă aceasta?

Intru iar cu voi în carte, fiilor, dar acum vin colindători. Binecuvântată să fie petrecerea Mea cu voi și cu ei, și rămâneți cu cartea deschisă, că a venit vremea limbii grăite în cer să lucreze pe pământ și să-și vadă rodirea.

Cuvântul Meu de peste voi este slavă mare, fiilor. Deschideți și stați deschiși ca să intre la voi și cu voi slava Mea, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

25 decembrie 2025/7 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Cu slavă de îngeri Mă port între cer și pământ și bat peste tot cu toiagul, bat și iar bat, căci sunt călător, și toți oamenii sunt prinși de griji, și nu se opresc să-Mi deschidă, iar Eu călătoresc odată cu timpul și trec din loc în loc, din timp în timp, din an în an, și dau viață la tot și la toate și sunt Cuvântul călător, sunt ființa cea mai pribeagă, căci nu sunt luat în seamă de cei printre care călătoresc ca să le împart viață. Sunt Cel ce dă lumină și viață și duh de viață și sunt Cel mai necunoscut dintre cei cărora le dau din Mine ca să aibă viață în ei, dar este cel care să țină seama de Cel de la Care are viață și mișcare?

Sunt Cuvântul călător odată cu timpul, în pas cu timpul și cu omul. Cuvântul Îmi este toiagul pe care Mă sprijin în călătoria Mea, și cu el bat ca să Mi se deschidă, și merg împărțindu-Mă celor ce au nevoie de toate câte îi țin în viață pe pământ, iar pământul odrăslește la glasul cuvântului Meu și împarte hrană la toată făptura și apă din izvoarele lui, și apoi cerul luminează și încălzește pe pământ prin cele ale facerii lui, și toată facerea e de la Mine și se dăruiește ca și Făcătorul ei, Care îi poruncește să lucreze și să se dăruiască, o, și iată de ce călătoresc tot timpul, căci toate sunt de la Dumnezeu, de la Cel ce călătorește cuvântând și dăruind la toți și la toate, o, și toate pentru om, ca să Mă recunoască din făpturi și să-Mi dăruiască iubirea lui, precum Eu i-o dau pe a Mea și nu cer decât să Mă cunoască și să-Mi deschidă, căci sunt Cuvântul Cel călător, Care Se împarte.

Omule, Mă auzi? Călătoresc odată cu călătoria ta, odată cu mersul tău. O, ce bine Mi-ar fi fost Mie cu tine și ce bine ți-ar fi fost ție cu Mine dacă nu te-ai fi ridicat, dacă n-ai fi căutat să ai dorințe! Ai de la Dumnezeu tot ce-ți trebuie ca să-L urmezi ca un ucenic și ca să-L iubești pe Cel ce te iubește și-ți poartă de grijă. Tu însă nu poți fără dorințe ca să ți le împlinești apoi. O, vezi tu ce rău îți faci cu duhul nemulțumirii tale? Iată, nemulțumirea este păcatul care te-a despărțit de casa ta cea dintâi când te-ai ridicat spre dorințe și ai pierdut raiul. Dorințele sunt duhul trufiei, și acest păcat nu are nimic în Mine și te ține departe de Făcătorul tău, de voia Sa.

Toată facerea este mulțumită și cere de la Mine cu rugăciune pentru ea, iar rugăciunea este înțelepciunea iubirii care se supune. O, caută și tu prin rugăciune, caută, omule, ca să ajungi și tu să înțelegi și să cauți ceea ce îți ajută umilința, adică pe Hristos în tine, pe Cel ce-ți dă viață ca să ai, și este Domnul plin de umilința iubirii.

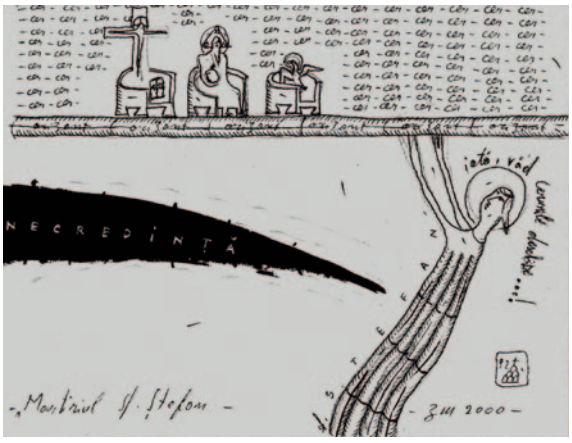
Iubirea înseamnă Duhul Sfânt și insuflarea Lui, darul prin care lucrează Dumnezeu între oameni. Păsările și animalele și toate ființele cu suflet viu au acest dar, și prin el își conduc pașii și bucuriile și greutățile care le încearcă iubirea și mersul spre locul odihnei lor, spre Făcătorul lor. Omul însă își folosește mintea, o, și nu poate insuflarea Duhului Sfânt să treacă în față și să-l călăuzească pe om, căci Duhul Sfânt Își găsește sălaș și lucrare doar în cel ce se leapădă de sine pentru Dumnezeu sau pentru aproapele său, cu care lucrează Dumnezeu pentru el. Când însă omul ia din sine îndemn, când el se desparte de Dumnezeu pentru voia sa însăși, el nu mai este călăuzit de insuflarea Duhului Sfânt, de vreme ce nu poate de partea Duhului Sfânt.

A fost multă aplecare din partea Mea cu omul care nu poate altfel, dar lipsa rodului a hrănit lipsa de dragoste a celor ce doar veneau și nu creșteau, căci ei așteptau împliniri ca să creadă, o, și așa se întâmplă de șapte mii de ani cu omul pe pământ.

O, omule, dacă truda ta nu-ți ajută mântuirea, ia de la Mine povață, căci timpul tău trece fără de rod. Adu-ți aminte de povața lui Ioan Botezătorul dată celor ce căutau mântuirea lor și le spunea Ioan: *«Pocăiți-vă și faceți roade vrednice de pocăință, căci s-a apropiat de voi împărăția cerurilor!»* Dar împărăția cerurilor a venit și s-a împlinit pe pământ fără ca oamenii să înțeleagă, o, și multe cuvinte cerești s-au împlinit fără să vadă oamenii împlinirea lor, de vreme ce ei nu erau vrednici de Dumnezeu, așa cum nici poporul lui Israel peste care au fost așezate atâtea cuvinte pentru mari împliniri nu le-a văzut împlinirea, căci el n-a dat să se facă vrednic de daruri mari, și a pierdut împlinirile

care au dat să-i așeze pe ei întru ele, o, și tot așa va fi cu toate ale Domnului dacă oamenii nu vor fi vrednici de ele, căci lucrarea Duhului Sfânt nu trage clopotul, ci lucrează tainic numai pentru ai Săi, numai cu ei ca în toate vremile lucrărilor Sale pe pământ între oameni.

Omul trebuie să învețe și să înțeleagă bine mersul lui cu Dumnezeu când dă să se aleagă el așa, căci șapte vieți dacă ar trăi el, tot n-ar pătrunde îndeajuns taina cuvintelor Mele, și care s-au scris și se tot scriu pe pământ și în cer de șapte mii de ani și mai bine, căci am avut grijă să rămână ele, iar taina lor este la Dumnezeu, nu la om, și de aceea am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine să se lepede de sine și să Mă urmeze cu crucea purtată»*, și va purta el rod prin purtarea crucii ca și Mine, iar Eu i-am spus lui Petru: *«Vino după Mine și te voi face pescar de oameni»*, și aceasta înseamnă că poartă omul rod.

O, fiilor străjeri pentru cuvântul Meu când vine la voi, omul este ceea ce Eu aștept de șapte mii de ani, pe el îl caut, iar crucea Mea de azi e grea de tot, căci omul se face tot mai greu și-și tot înmulțește sarcinile și stă sub ele, și strig la el să Mă audă și să se lepede de sine ca să poată face pași și să-l pot urni din loc, căci statul pe loc nu este mers.

Sunt Cuvântul Care călătorește tot timpul, căci voiesc să fiu auzit și să Mi se răspundă și să Mi se deschidă. Am făcut cu cuvântul toată facerea văzută și nevăzută, dar nu Mă încurcam de om ca în vremea aceasta a timpului omului. Acum vin să-l învăț pe om lucrare de rai să lucreze și să dea de la el tot ce îi păgubește mântuirea lui cea de la Dumnezeu.

În zile de praznic de naștere te învăț, omule, să iubești raiul și să-l porți după tine oriunde mergi, căci din lături te atacă lupii flămânzi de tine și nu-i vezi și nu-i știi, căci totul este tainic și bine acoperit ca nu cumva să pricepi și să scapi din laț. Ia cu tine raiul, ca să fugă de tine lupii și să-ți cureți calea și să porți rod și să-l duci cu tine pentru răsplată dacă vei lucra. Raiul este statul tău cu Dumnezeu, mersul tău cu El și cu îngerii însoțitori Lui, căci mirosul de lup se depărtează și vin îngerii lui Dumnezeu să te ajute să mergi și să iubești ca Dumnezeu.

Învățătură de naștere am lăsat în carte în ziua aceasta la masa Mea cu voi în cetate, fiilor. Am cu Mine sfinți mucenici, care mărturisesc între ei pe mucenicul Ștefan, mărturisitorul Meu, o, și încă avem la masă paisprezece mii de prunci mucenici, trimiși la Tatăl de împăratul Irod, care s-a temut de Mine când încă nu Mă născusem Prunc, iar Tatăl M-a acoperit și M-am născut în taină și am crescut și a biruit necredința celor mari pe pământ, și care au murit în păcatele lor, o, și nu este un mai greu păcat ca și necredința, păcat vrăjmaș Duhului Sfânt, și de care și cei mai mari vrăjmași ar fi să se ferească, o, fiilor, căci totul se mai iartă, dar necredința nu.

V-am cuprins și în ziua aceasta în cuvântul Meu cel călător între cer și pământ, fiilor. Eu sunt Cel ce Mă fac călător prin cuvânt și îl vestesc pe pământ și am nume mare și nou, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2025/9 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica după Nașterea Domnului

Stă cerul deschis și ascultă și primește colindele praznicului nașterii Mele și în acest an, o, și cântă îngerii fericiți ca și acum două mii de ani în noaptea nașterii Mele, căci pe pământ se naște de mai bine de șaptezeci de ani cuvântul Meu și așează la masa lui

sfinții și îngerii în cetatea Mea cea de azi pe pământul neamului român, și sunt ei slava Mea, și cu ea călătoresc între cer și pământ și-Mi este scris cuvântul în cartea sa și se împarte el prin cei ce veghează venirea Mea ca să-Mi pună pe cale grăirea cea plină de dor ca să vin de la Tatăl și să-Mi pregătesc pe pământ popor sfințit, care să Mă întâmpine și să-l am de veghe când vin să-Mi las cuvântul și să se împartă el apoi peste tot, o, că nu se poate să lucrez nimic până mai întâi nu vestesc, și n-am lucrat decât așa în toate vremile, începând de la facerea lumii și până azi.

Pace peste meleagul tău, pământ și neam român! La tine Mi-a pregătit Tatăl venirea cea pentru nașterea din nou a lumii, a toate câte au fost și sunt, căci este scris în Scripturi că noi le facem pe toate și vin să împlinesc, și încep cu țara Mea de venire, dar te vestesc să cauți cartea cea de azi a cuvântului Meu și s-o cercetezi, și să te uiți în Scriptură apoi și să citești spre sfârșitul proorociilor așezate în ea, căci Eu, Iisus Hristos, sunt vestit să vin și să port nume nou și să lucrez sub acest nume și să vin cu sfinții în zeci de mii și să fiu purtat pe nor de îngeri deasupra pământului român, și iată-Mă plutind deasupra, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, și dorul Meu după tine se aprinde în Mine tot mai mult, tot mai aproape, și te ocrotesc dinăuntru și din afară cu suitele puterilor cerești, căci în mijlocul tău se lucrează și se așează taina raiului, împărăția Mea, promisă să vină între oameni, căci poate să fie împărăția Mea dacă n-ar avea ea un popor pe pământ pe potriva ei, și masă așezată pentru însoțitorii Mei, îngerii și sfinții, cu care călătoresc între cer și pământ ca să vin?

O, pace ție, pământ și neam român! Ai alegere încă de la facerea lumii, și iară stau acum pe vatra ta și cuvintez cuvântul Meu cel de facere nouă, căci este proorocie scrisă în Scripturi că noi le facem pe toate, și iată, la nașterea din nou a lumii sunt pe pământul român cu îngerii și cu sfinții și-Mi scriu cartea întoarcerii Mele, și se cheamă această carte *Cuvântul lui Dumnezeu*.

O, le este prea greu oamenilor să creadă cele spuse de cuvântul lui Dumnezeu. Ce să le fac dacă le este greu? Eu trebuie să împlinesc Scripturile venirii Mele cu nașterea din nou a lumii și cu sfinții întru venirea Mea, și care M-au tot întrebat șapte mii de ani: *«Doamne, până când?»*

O, n-a fost să vin pe neștire, căci Eu, Iisus Hristos, Mi-am lăsat scris cuvântul și vestirea pentru cele ce le aveam de lucrat, dar nimeni nu a căutat să-și facă vreme să audă aceste vestiri. Mintea omului este locul în care ar fi să aibă loc și primire Duhul lui Dumnezeu, dar acest locaș a fost vândut de om, căci omul s-a învățat să creadă că poate sluji la doi stăpâni, chiar dacă Eu am spus răspicat că nu se poate aceasta, dar n-a crezut omul, n-a dat să-și amintească povața Mea pentru el.

O, nu se poate cu jumătatea slujire, omule! Nici la doi stăpâni de pe pământ nu te poți împărți cu slujirea fără să-i dezamăgești, și trebuie să alegi pe unul din ei. Tot așa este și când dai să crezi că poți sluji și lui Dumnezeu și lui satana. O, acești doi stăpâni sunt vrăjmași între ei. Puteai tu să slujești împărțit?

Iată, mintea omului nu mai are loc în ea pentru Dumnezeu, căci nu stă Domnul cu amestecătură și pleacă și rămâne omul să slujească vrăjmașului lui Dumnezeu și al său.

O, nu mai poți cu Dumnezeu, omule. Te păcălește duhul lumii clipă de clipă și nu mai ești liber de sub acest duh, care stă la cârma minții tale și te trage la stânga, iar lumea este vrăjmașa lui Dumnezeu și a omului și poftește după om, după mintea lui, după trupul lui, după ochii lui, după duhul lui, după timpul lui, iar omul nu ascultă de strigarea Mea după el și nu poate să scape de stăpânul pe care-l slujește împotriva vieții lui cea de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu.

Merge satana la pas cu omul de dimineața și până seara și îi conduce mersul și mintea. O, așa s-au pierdut atâția fii și fiice, toți înșelați de satana în urma strigării Mele cu cuvântul cel de șaptezeci de ani, și iată, se descoperă pic cu pic împlinirile cuvântului Meu și ies din taină, o, și nu este cine să se aleagă cu totul de partea venirii Mele cu slavă văzută, căci omul este împărțit, iar mintea lui nu are alegere, nu are pe

Domnul de povață și de putere ca să poată de partea izbăvirii lui față de cele ce vin să încerce pe cei de pe pământ.

Dragostea de Dumnezeu, numai ea poate să-l ridice din cădere pe om, numai ea. Cu ea vin s-o împart și s-o vestesc și să-Mi înmulțesc cuvântul și numărul celor smulși de sub înșelarea lui satana și a duhului lumii, căci sunt numai lupi flămânzi peste tot, și mirosul lupului are multe fațete cu care mângâie până doboară prada, iar Eu, Domnul, Îmi scriu cuvântul chemării și lucrez cu cei credincioși mersului Meu cu ei printre oameni și întăresc tot timpul credința lor, și vremea este grea de tot împotriva dragostei de Dumnezeu, căci toți trag cu satana, cu stăpânitorul acestui veac vopsit în multe culori care încântă, și dacă-i spun unui om: *„Dă-Mi Mie pe fiul tău, pe fiica ta ca să nu piară ca și lumea”*, o, nu s-ar învoi, dar când îi smulge lumea copilul de lângă el spre pierzare și spre păcat, nu se mai poate împotrivi, căci duhul lumii nu cere, ci doar înghite prada cu lăcomie, spre biruință de partea lui satana, și iată, omul nu mai are în mintea lui locaș pentru Dumnezeu ca să-și aleagă viața.

Am ascultat colindele poporului cuvântului Meu și am stat cu cerul deschis ca să intre la Noi cântarea colindelor, căci voi ați împărțit mângâiere în zile de praznic de naștere, fiilor din cetatea Mea cu voi, iar acum, după un picuț de odihnă, înhărniciți-vă iar ca să așezați în cetate praznicul de Bobotează și ca să-l punem înaintea Tatălui și să fiu cu voi și cu sfinții pe pământ la voi, fiilor.

Hai cu bucurie să lucrăm tot timpul, că fără lucru sfânt nu se poate cu Dumnezeu și lângă Dumnezeu, căci duhul lumii îi face omului chemare mereu ca să-l slăbească spre ea. Noi însă avem de lucru de la Tatăl dat, și va vedea lumea tot mai mult pe Dumnezeu cu voi și vom face pași cu înnoirea cea care vine, fiilor.

Și acum rămâneți de partea umilinței de duh, care ne ține în Tatăl, și pe Tatăl în noi, și pace vouă în tot lucrul vostru pentru cer pe pământ, fiilor!

Pace peste țara Mea cea de azi în zile de praznic de naștere! Pace pământului și neamului român, din mijlocul căruia curge izvorul gurii Mele sub numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu* peste pământ, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

29 decembrie 2025/11 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii Împrejur cea după trup a Domnului și Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Duhul Meu veghează peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român și aștept să intru și să așez în cartea Mea cea de azi cuvânt de păstorire, cuvântul lui Dumnezeu peste cei păstoriți, ca să aibă Domnul turmă și lucrare de Păstor peste ea.

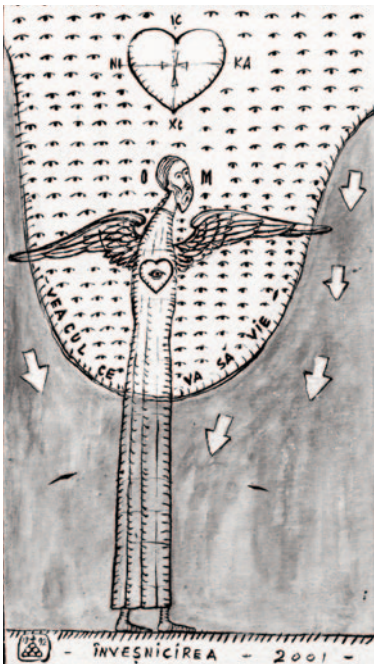
La sfârșit ca și la început port numele Meu cel minunat, numele cel de la început când încă nu era facerea, ci numai lumina cea necreată a lui Dumnezeu, și cuvântul Meu era lumina, Eu eram lumina, eram lumină din lumină, eram Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii, și Tatăl era în Mine, iar Eu în Tatăl, precum a rămas scris pentru toți cei care vor crede în Mine și se vor face fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin dragoste apoi, căci cei ce cred primesc dragoste, primesc înfiere de sus și sunt născuți de sus și sunt.

Pace peste cetatea cuvântului Meu și peste voi, care-Mi străjuiți alături cu îngerii cetatea Mea cu voi și împliniți cele pentru îngrijirea ei și pentru calea Mea spre voi cu cuvântul, fiilor. Lumea cântă imnul țării și tot felul de imnuri, dar fiii lui Dumnezeu au imnul credinței, au testamentul fiilor lui Dumnezeu, numai că pentru credință acest imn trebuie învățat bine, ca apoi să înțeleagă creștinul să nu facă păcate care să lovească în crezul lui, ci să rămână un fiu învățat cu Dumnezeu și Căruia să-I urmeze cu adevărat, și iată, povățuiesc pentru credință pe tot creștinul, pe toți cei care poartă numele de creștini și le dau îndemn să învețe cu toată ființa credința și credincioșia pentru Dumnezeu și să spună după adevăr: *„Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cred întru întreita lucrare a lui Dumnezeu prin biserica*

lăsată de El pe pământ, și mărturisesc și aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie".

O, nu se poate să mai facă păcate împotriva credinței cel care crede în Dumnezeu și în dragostea cu care a venit El pe pământ la oameni, ci, din contra, unul ca acela veghează pentru crezul lui, pentru Dumnezeul lui, pentru Cel ce S-a coborât din cer și S-a făcut Om ca să-l facă ucenic al Său pe om și ca să lucreze el apoi ca și Dumnezeu cu pașii vieții lui.

Fiilor, fiilor, trebuie bine urmat testamentul cel pentru cei păstoriți din cer, pentru cei ce cred în Dumnezeu, în Cel ce S-a arătat cu toate lucrările Sale cele pentru credința care îl va călăuzi apoi pe creștin spre dragostea de Dumnezeu, cu neabatere de pe calea dragostei.

La început, când am făcut facerea toată, numele Meu era *Cuvântul lui Dumnezeu*. Acum iarăși sunt Făcător pentru înnoirea a toate, și tot prin cuvânt lucrez, și am numele cel de la început, cel de la Dumnezeu. Acum două mii de ani am purtat numele Iisus Hristos ca să am nume dacă M-am născut între oameni după cum a fost planul Tatălui ca să-L cunoască oamenii pe Dumnezeu, și pe Care apoi L-au răstignit ca pe un om ca să învieze apoi dintre cei morți și să Se întoarcă iarăși la Tatăl, de-a dreapta Sa întru cele cerești ale nevăzutelor facerii lui Dumnezeu. O, dar este scris în testament că iarăși voi veni, că iarăși voi lucra și voi păstori și voi cerceta pe vii și pe morți și voi fi Împăratul Cel fără de sfârșit și voi fi Păstor pentru oile Mele întru împărăția Mea.

Iată lucrarea și imnul credinței, fiilor, iar în zi de sărbătoare de sfinți las în carte povață pentru credință și sunt la masă aici cu cei din cer și cu sărbătoritul cel de azi, cu ierarhul Vasile cel Mare, o, că mare i-a fost lucrarea și harul coborât peste el de la Dumnezeu ca să învețe el pe oameni calea cea adevărată spre Dumnezeu și să rămână ea cunoscută, numai că adevărații Mei ucenici n-au avut loc pe pământ printre cei strecurați în lucrarea de biserică cu lucrare potrivnică, fiind ei antichriști în mijlocul turmei creștine, o, și nu e de mirare, căci acești vrăjmași nu-și pot avea lucrarea decât în biserica lui Hristos ca să-i stea împotrivă, ca să poată lovi dinăuntru și ca s-o slăbească și ca să-i strâmbe calea, dar Duhul Meu a trezit mereu ucenici destoinici, și s-au ales de partea lor cei bine credincioși, o, și așa a lucrat ierarhul Vasile în vremea lui pe pământ, și mare i-a rămas numele în cărțile vremii, și așa am Eu grijă să păstrez calea cea dreaptă și să nu piară ea, și așa am lucrat și în vremea aceasta a cuvântului Meu prin trâmbița Mea Verginica și prin poporul ei apoi, și am scos de sub pierzare mersul cel sfânt prin biserică și prin cuvântul Meu, căci atâți antichriști câți sunt azi semănați pe la altarele știute ale lui Dumnezeu, o, n-au fost așa de mulți ca acum acești pui prăsiți și ascunși sub haină de sfânt ca să-Mi curme Mie biruința cea așteptată să se ivească și să ajute credința oamenilor fără de ajutor pentru ea, iar Eu lucrez cu voi și vă dau cuvântul Meu de Păstor, și lucrează cuvântul lui Dumnezeu ca la începutul facerii, iar nevăzutele facerii Lui se vor arăta pe neașteptate și vor împărți lumina lui Dumnezeu de șapte ori mai mult, precum este scris, căci toate se lucrează în taină mare ca să nu priceapă antichrist, iar lucrarea acestui cuvânt este scrisă pe pământ și îi va judeca pe cei din vremea ei care n-au crezut și au lovit și au disprețuit vremea acestor mici începuturi, precum este scris, iar tot ceea ce Eu am lăsat prin cuvânt prinde viață căci are putere în el cuvântul cel scris, o, și va fi ca și acum două mii de ani când cei de atunci au disprețuit venirea Mea, dar piatra cea neluată în seamă de zidari este temelie și este în vârf, căci Eu am scris început, și s-a început numărătoarea cea

nouă, cea după Hristos, o, și iarăși se petrece aceasta acum, odată cu venirea Mea cuvânt pe pământ pentru cei ce cred și Îmi fac cărare să vin și să tot vin cu împliniri prin cuvânt, căci piatra cea neluată în seamă de ziditori Eu sunt, Cel ce vin pe pământ cuvânt ca să le facem noi pe toate, precum este scris.

Fiilor, fiilor, las povață nouă și aduc aminte celor ce cred și doresc să-și păstreze înfierea și le spun să învețe deslușit testamentul cel despre Dumnezeu, despre Tatăl, despre Mine, Fiul lui Dumnezeu, despre Duhul Sfânt, despre cele ce va fi să vină prin credința celor credincioși, iar când ei spun: *„Cred întru Unul Dumnezeu..."*, să-și deschidă bine mintea și inima ca fii ai lui Dumnezeu, nu doar ca să învețe imnul pe dinafară ca pe o poezie, căci în acest testament este mărturisit Dumnezeu și lucrările Sale și puterea credinței, o, fiilor.

Așadar, lucrarea și puterea credinței sunt temelia dragostei de Dumnezeu apoi, căci Eu am venit din cer la oameni și M-am supus ca un om și nu M-am arătat în tot acest timp mai mult ca omul, ba chiar mult mai mic ca orice om, și am fost tăiat împrejur ca un om și am trecut prin toate ale legii, și prin supunere eram Cel biruitor peste timp, o, că numai Dumnezeu știe să Se aplece și să arate aplecare, iar omul trebuie să învețe de la Dumnezeu ceea ce a făcut Dumnezeu.

Și acum, pace vouă în zi de serbare de sfinți la masă cu voi în cetate, fiilor! Binecuvântată să fie gătirea praznicului de Bobotează și tot lucrul vostru cu Mine, ca să-Mi pot așeza între oameni venirea Mea și lucrarea Mea de Păstor, căci am de așezat pe pământ cele ce au mai rămas scrise să se împlinească, și apoi să se umple în chip văzut tot și toate de slava Mea, care vă va mărturisi pe voi că-Mi sunteți cărare între cer și pământ ca să vin, iar împărăția Mea nu va avea sfârșit, o, fiilor, căci așa este scris.

Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica dinaintea Botezului Domnului

Vine cuvântul lui Dumnezeu pe pământ și grăiește Domnul purtat de nori, precum este scris, și păstorește și Se vestește cu împărăția Sa ca și acum două mii de ani, când Ioan Botezătorul striga și spunea: *«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!»*, și iată, toți cei care au lucrat de la Dumnezeu prin vreme, toți sunt cu Mine în lucru peste pământ, că are pământul nevoie de cer și se ajută unul pe altul cerul cu pământul, și toate lucrează prin cuvântul Meu, fără de care nimic nu s-a făcut din cele ce s-au făcut și se fac.

Scriem în carte binecuvântare proaspătă și așezarea în cetatea cuvântului Meu a praznicului de Bobotează, pe care voi îl pregătiți acum, fiilor străjeri înaintea Mea în cetate. O, pace vouă mereu pentru toate lucrările Mele cu voi, pace, fiilor! Voi sunteți purtători ai sarcinilor Mele din vremea aceasta a Mea cu voi și sunteți puțini și plăpânzi ca să pot Eu, și să fiți voi mici și purtători de umilință, așa cum pot Eu să lucrez cu omul pe pământ, căci omul este îngâmfat pe pământ în fel și chip, o, și nu stă la format nici sub slava cuvântului Meu, care aduce nașterea din nou a omului, și iată, numai cei ce s-au născut de sus prin cuvântul Meu, numai de aceia am Eu parte pentru lucrările Mele pe pământ, iar ceilalți, care nu primesc și nu stau sub această schimbare și naștere de sus, aceia nu pot pentru Mine, aceia nu rămân, aceia nu se pot lepăda de sine, nu pot să se facă mici ca să pot Eu și pentru ei, ca să le dau și lor naștere de sus, iar cei ce rămân ai Mei și cu Mine sunt numai cei care Mă cunosc în acest cuvânt și cred și merg după Mine și nu stau răzleți, căci își cunosc Păstorul și umblă cu El și după El, iar El îi paște, îi ridică din neputințe, le dă din cer și îi poartă spre izvor și le este Păstor.

Să ne ridicăm și să punem masă de praznic de Bobotează, fiilor din cetate. Sunt așa de fericit că vă am ai Mei și că Mă sprijin pe voi cu lucrările Mele date de Tatăl să le lucrez pe pământ prin voi în vremea Mea cu voi, fiilor! Vă apăr de neputințe și de ispite ca să puteți pentru Mine, căci sunteți sub sarcinile Mele, o, fiilor. N-am mai putut alege pentru voi ajutor, căci toți își văd de-ale lor și nu pot să iubească ei ca și voi, nu pot sta mici și nu se dăruiesc ca

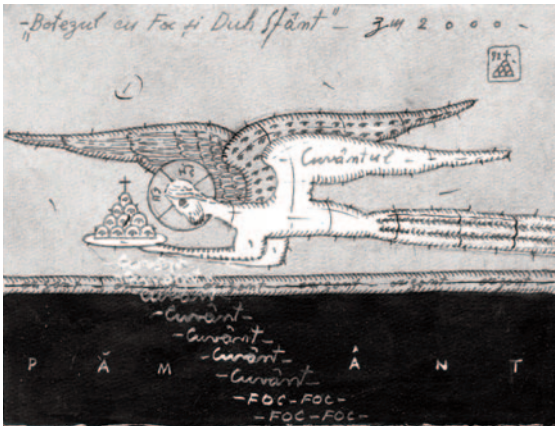
și voi. Eu însă vă întăresc pe voi și dau să-i iert pe cei ce nu pot ca și voi să se dăruiască, de vreme ce au înțeles așa de puțin ce înseamnă Dumnezeu și iubirea cea pentru El, pentru care omul trebuie să dea tot ca s-o aibă și ca s-o împartă apoi, o, și de aceea pace vouă pentru toate lucrările Mele cu voi, pentru slava Mea cea din vremea aceasta cu voi, pentru venirea Mea cuvânt de înnoire a toate pe pământ și în cer, fiilor!

E cerul cu ocrotirea lui pe pământ, o, și nu știu oamenii aceasta, iar peste tine, țara Mea de azi, vine Domnul cu cei din cer la tine și-ți lucrează ocrotire și Se vestește cu tine în lucrare ca să audă popoarele și limbile că ai peste tine glasul Meu, Cuvântul lui Dumnezeu, Care te păstorește și te ocrotește cu sfinții în zeci de mii, precum este scris, și iată, se așează praznic de Bobotează pe meleagul tău și voi fi la masă de cuvânt în cetate cu Ioan Botezătorul, căruia atâta M-am tăinuit pe Mine Însumi înaintea lui, vestindu-l despre împărăția cerurilor și despre Cel ce vine cu ea pregătindu-Și calea să Se arate, iar el lua de la Mine și împărtea vestea despre Mine fără să știe că Eu eram, Eu, Cel ce îl învăța pe el despre Împăratul împărăției cerurilor, o, și iată cum se crede când credința vine de la Dumnezeu la om, nu când vrea omul să creadă, și așa Mi-am împlinit, prin credința cea în dar dată atâtea taine, atâtea împliniri, necunoscute ele de cei necredincioși, și care își văd de ale lor chiar și când cred, dar nu se fac ei lucrători cu Mine pentru slava Mea din zilele acestea.

Și acum, fiilor, pace și binecuvântare pentru praznicul de Bobotează în cetate! Iar peste tine, țara Mea de venire de la Tatăl la oameni, las iubirea Mea cea pentru tine de la Dumnezeu, și te voi îmbrățișa cu duh de Bobotează și te voi vesti a Mea, iubirea Mea cea de la sfârșit de timp ca și cea de la început de timp, o, țara Mea, și una este iubirea pe care ți-o dau.

Amin, amin, amin.

5/18 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Botezului Domnului

Coboară cerul, coboară Domnul, coboară Păstorul, coboară cu dor. Deschideți Domnului, voi, străjeri din porți! Vine Domnul cu praznic de Bobotează în cetate, vine cu sfinții Săi și Se vestește că vine.

Cu dor, cu mare dor ceresc vin pe pământ cu masă de praznic sfânt și îmbrățișez pământul și viața de pe el. Sunt Cel ce dă viață la tot și la toate câte poartă viață între pământ și cer. Din Mine au viață toate, și toate în afară de om Mă recunosc de Stăpân și dătător de viață și grăiesc cu Mine și ascultă și-Mi slujesc, precum Eu le slujesc lor.

Sunt cu sfinții între cer și pământ și hrănesc toată facerea și o cuprind sub soare și așa îi dau mângâierea Mea, după ce atâta armonie și bucurie se ridică spre cer pentru slava numelui Meu cel lăudat de toată făptura, care-Mi știe numele, și am nume minunat: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Eu sunt Cuvântul cu Care am grăit și am făcut văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, și Care păstorește tot timpul, împărțind lumină și căldură și hrană și apă și viață și toate. Eu sunt Cel Care acum două mii de ani am petrecut cu Ioan Botezătorul în pustiul cel fără de oameni și i-am însoțit pașii în chip văzut și nevăzut de el, iar el Mă numea Cuvântul, căci pe Cel ce îți grăiește nevăzut nu poți să-i dai alt nume decât lucrarea pe care o lucrează, iar Eu lucram cuvântul care se făcea faptă împlinită, precum am venit din cer pe pământ ca să Mă întrupez și să Mă nasc Prunc și să cresc cum crește omul și să-Mi împlinesc apoi menirea pentru

care am coborât din Tatăl, căci am venit pe pământ pentru om după cinci mii de ani și mai bine de la facerea omului zidit de mâna Mea după ce am rostit cuvântul cel pentru facerea lui, cea mai dulce facere din toate câte s-au făcut, și pe care dulceață am pierdut-o prin mare durere, până ce am venit să-Mi caut vindecarea durerii Mele și să-l nasc pe om din cer, din Mine, Cel întrupat pe pământ, o, și așa am venit după om, după vindecarea Mea de durerea pierderii lui.

Pace din cer și praznic de Bobotează așez la masa cea de azi în cetatea cuvântului Meu pe plaiul pământului român, și te cuprind în duh de praznic de Bobotează, țara Mea, casa Mea la care vin și pun masă de cuvânt și o împart peste pământ ca Păstorul Care-Și strigă oile ca să le hrănească și să le dea mângâierea Lui de Păstor!

Cel mai bun prieten nu este un prieten nou, ci este cel vechi, și de aceea vin la tine, la cea dintâi cu care am fost când Mi-am rostit de pe plaiul tău cuvântul facerii lumii, iar acum tot cu tine sunt, tot pe plaiul tău Îmi așez cuvântul ca să lucrez facerea cea nouă, căci scris este să le facem noi pe toate și întru totul, și trebuie naștere din nou, de la Dumnezeu, din cer, nu de pe pământ naștere.

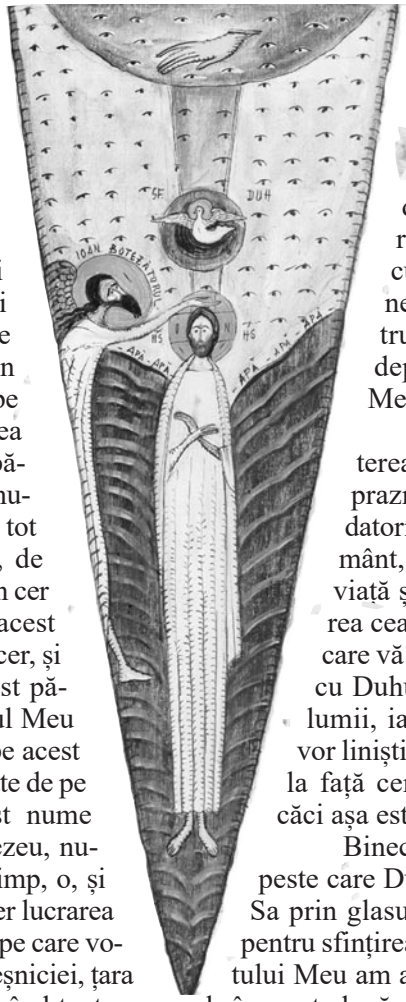
Am venit acum două mii de ani și am început cu spălarea, cu botezul, cu Ioan Botezătorul. Am așezat prin el la apa Iordanului semnul cel de pe vremea lui Ilie proorocul, când ucenicul său a despărțit apele cu cojocul lăsat lui de moștenire a puterii cerești rămase în lucrare în urma ridicării între sfinți a lui Ilie proorocul, cel plin de râvnă să poată Domnul peste pământ împotriva rătăcirii idolești din vremea aceea, și iată iarăși la Iordan au grăit apele întorcându-li-se mersul când M-am apropiat să fiu botezat de Ioan, pe care l-am pregătit ca înaintemergător al Meu spre oameni ca să poată ei înțelege lucrarea Mea începută în mijlocul oamenilor după ce am fost botezat de Ioan la Iordan.

Mare a fost taina și lucrarea acelei zile, pentru care l-am pregătit pe Ioan cu cuvântul Meu de peste el, văzut sau nevăzut de el în vremea cuvântului Meu pentru pregătirea lui ca înaintemergător și botezător al Meu și mărturisitor apoi peste mulțimile care mergeau spre el pentru botez în apa Iordanului, și care M-a cunoscut de Făcător, întorcându-și înapoi curgerea, ca semn văzut de cei ce erau atunci la botez, și care au mărturisit peste timp pe Mielul lui Dumnezeu, pe Cel numit Miel de către Ioan la Iordan.

Suntem nedespărțiți la masa cea de azi în cetate și punem pe masă grăirea dintre Noi, o, că Mă întâlneam cu tine în pustiul Iordanului și te pregăteam cu cuvântul ca să-Mi fii botezător și să Mă arăți lumii prin botezul cu apă, și când Tatăl a trimis pe Duhul Sfânt să-Și facă lucrarea de mărturisire, cu chip de porumbel venind și așezându-Mi-se pe creștet, și când Tatăl a spus: *«Tu ești Fiul Meu Cel iubit întru Care binevoiesc».*

Mă întâlneam cu tine și încă era tainică Ființa Mea înaintea ta, dar Noi am petrecut mult împreună și nimeni nu știa aceasta. Îți trimiteai ucenicii să Mă întrebe când auzeai de mersul lui Hristos prin mulțime, iar Eu îi trimiteam spre tine să-ți mărturisească ce vedeau, că lumea toată vedea vindecarea orbilor și a ologilor și a surzilor și vedea bunele vestiri peste cei săraci, o, și mai mult nu știa lumea. Ea Mă știa după numele pus prin îngerul care M-a numit Iisus și M-a numit Hristos Care va să vină văzut de la Tatăl pentru mântuirea lui Israel, o, dar nimeni nu M-a primit, ci doar s-a bucurat de binele făcut celor îndureraţi, numai că apoi a rămas numele Meu pe pământ două mii de ani și nu s-a mai șters oricât de mult a dat dușmanul antichrist să nu mai audă de Mine, dar Eu sunt Cuvântul Tatălui ca și atunci când stăteam cu tine în pustie și-ți dădeam din cer, și era așa de frumoasă pentru cei din cer lucrarea Mea cu tine și a ta cu Mine, căci eram trimișii Tatălui și Tatăl lucra prin Noi și de aceea veneam la tine în pustie și Mă pregăteam să intru la botezul cu apă și să ieși tu apoi cu mărturisirea cea despre Mine, cu botezul cu Duhul Sfânt după botezul cu apă, o, și ce frumoasă a fost pentru cei din cer lucrarea Noastră! A rămas mărturisire peste pământ tot ceea ce am lucrat, și suntem acum în Tatăl și vin cu venirea Mea de la Tatăl ca să-Mi pregătesc împărăția, pe care de pe atunci o vesteai și-Mi pregăteai calea arătării Mele la Iordan, o, și Ne-am dus apoi la Tatăl, tu prin mucenicie, iar Eu prin înviere pentru toți cei care vor învia, ca

să vină apoi viața veacului ce va să fie, și fericiți și mult fericiți sunt cei care au în cer înaintesosiți, înaintemergători, și care nu mai pot pieri odată cu lumea asta atât de pierdută și de goală de viață, o, și ce voi face, oare, cu ea?

E zi de sărbătoare a Mea și a ta, Ioane botezător, iar mâine ai grai și tu în cartea Mea din zilele acestea și vom fi mărturisitori din România, țara cea de la început pe care am stat și am cuvântat facerea lumii și a rămas a Mea, și din pământul ei am plămădit trupul omului zidit de mâna Mea, și din care tot trupul de sub cer s-a tras apoi, de atunci și până azi, și sunt numiți în cer români cu toții, o, și numai acest nume va rămâne între pământ și cer, și de aceea este ocrotit de cer acest pământ român, și de aceea cuvântul Meu se rostește și acum la sfârșit de pe acest meleag, și de aceea neamurile toate de pe pământ se vor boteza în acest nume român și în cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel de la început de timp, o, și ce frumoasă este pentru cei din cer lucrarea cuvântului Meu pe acest meleag, pe care voiesc să așez grădină de rai, țara veșniciei, țara Mea cea de la început de timp, când toate erau bune foarte, până ce omul a dărâmat totul prin căderea în trufie, și iată-Mă venind și cuvântând de pe acest pământ noua facere a lumii, bobotează înnoirii, Duhul Domnului pe pământ cu oamenii și păstorind în lung și în lat, și râul cuvântului Meu dă peste margini și botează și înnoiește, și fără de veste se vor înnoi toate, precum este scris, dar trebuie și iar trebuie dragoste și iar dragoste, căci toate vor cădea, toate în afară de ea. Ea nu are sfârșit, ea este lecția de viață scrisă în Scripturi să se împlinească pe pământ spre răscumpărarea făpturii care a fost și care este și care vine cu înnoirea ei, precum este scris.

Duhul de Bobotează este mărturia Mea pentru cei ce iubesc ca Dumnezeu, învățând mereu iubirea, și vă cuprind în botezul dragostei pe voi, cei așezați la masă de praznic de Bobotează aici în cetate, o, și vă îndemn numai spre iubire și spre învățarea lucrării dragostei, la care să țineți din răsputeri și mereu, căci fără ea cu voi și între voi nu este Dumnezeu, nu poate Dumnezeu pentru voi, fiilor de aproape și de departe credincioși în cuvântul Meu cel de peste voi.

Fiți harnici și învățați nașterea din cer, fiilor adunați la masa praznicului de Bobotează. Sunteți datori pentru nașterea voastră pe pământ, pentru care ați primit duh de viață și pe care s-o înnoiți cu nașterea cea de sus, cea din cuvântul Meu care vă naște și vă crește și vă botează cu Duhul Sfânt pentru noua facere a lumii, iar popoarele de pe pământ se vor liniști la cuvântul Meu care schimbă la față cerul și pământul, înnoindu-le, căci așa este scris.

Binecuvântată și sfințită să fie apa peste care Duhul Sfânt coboară cu puterea Sa prin glasul și cuvântul celor ce slujesc pentru sfințirea apelor, căci în cetatea cuvântului Meu am așezat înnoirea, am început de la început, după ce toate s-au stricat ca și omul, care doar s-a stricat mereu și n-a mai rămas nimeni pentru Dumnezeu și cu Dumnezeu, iar minciuna se dă în lături și toate vor fi adevăr, și peste toate stă cuvântul Meu, care sfințește și înnoiește și păstorește, iar pentru cei ce nu sunt cu Dumnezeu spun: Vai celor ce nu sunt păstoriți, vai celor ce nu se lasă sub păstorire acum când vine peste pământ cuvântul lui Dumnezeu!

Mergeți și botezați cu apă sfințită casele celor ascultători de cuvântul Meu, fiilor veghetori în cetate! Iar cei ce încă nu ascultă, aceștia să făgăduiască ascultare, că vine pe pământ *Cuvântul lui Dumnezeu* pentru ca să asculte de el cei care Mă aud cuvântând!

Pace vouă acum, fiilor așezați la masă de

Bobotează în cetate! Cercetați voia Mea cea prin cuvânt venită la voi și împliniți-o, fiilor!

Pace ție, România Mea! Ridică-te să auzi! Toți cei din cer înconjoară vatra ta și lucrarea Mea din mijlocul tău, și care-ți este ție ocrotire, țara Mea. Îngerii în zeci de mii îți veghează plaiul. Sunt deasupra cu oștirile cerești și îngerești în zi de praznic de Bobotează și te cuprind cu dor ceresc și-ți dau din dorul Meu ca să poți și ca să prinzi viață din viață, dor din dor până sus în cer, și din cer până jos la tine pe pământ!

Pace ție! Numai de iubire ți-aș vorbi tot timpul, numai iubire voiesc să fii tu, țara Mea, căci tu ești a lui Dumnezeu pentru vecie, și toate podoabele cele spre înnoirea ta coboară peste tine pic cu pic și Mă voi slăvi în tine cu slava Mea cea de la sfârșit de timp, cu ziua cea dintâi a facerii lumii și voi fi din mijlocul tău lumina lumii și ziua cea dintâi a facerii, căci cu tine încep ca și la început, și lucrez prin cuvânt, și numele Meu cel nou se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cu care iarăși cuvintez și lucrez, o, țara Mea în care-Și are Dumnezeu locașul din care iese cu lumina Lui peste pământ.

Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2026

Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Cerul plin de dor și coboară pe calea dorului, pe calea cuvântului.

Coboară Domnul cu sfinții și lasă carte scrisă în cetate și așează masă de praznic de Bobotează ca să ia din ea cei care caută după slava cuvântului Meu din zilele acestea, iar Eu sunt Păstor și dăruiesc din destul, și toată facerea ia cuvântul gurii Mele și se hrănește de la Dumnezeu, ca și apa care se sfințește la cuvântul Meu în zi de praznic de Bobotează.

Suntem pomeniți unul lângă altul, Ioane botezător. Ne așezăm în carte cuvântul în duh de Bobotează ca trimiși ai Tatălui, iar El toarnă harul Său, și toți cei înțelepți învață de la Noi așa cum Noi învățam de la Tatăl, nu de la Noi înșine îi învățăm pe cei ce învață de la Noi, că iată, pe pământ cei neînțelepți îi învață pe ceilalți, iar cei înțelepți învață ca să știe mai întâi ei, și numai apoi sunt ei învățători, iar cei de pe vremea Noastră Ne numeau învățători pe Mine și pe tine, iar Noi aveam de la Tatăl, nu de la Noi înșine îi învățam pe cei ce umblau după Noi.

— *O, slavă Ție, Doamne Mieluț, slavă Ție mereu, căci raiul și cerul sunt cele ce locuiesc în noi cu lucrarea lor, pe care dădeam noi să le așezăm în oameni pe pământ, numai că oamenii doar doresc să ajungă în rai și în cer, și nu au în ei aceste stări ca să nu mai caute după ele ca după niște locuri spre care ei tânjesc, și iată de ce vine învățătura cea din cer la oameni pe pământ ca să-i învețe!*

Și slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, din Care noi avem învățătură și lucrare și sămânță de semănat, din care să crească Dumnezeu în oamenii care nu au peste ei învățător destoinic care să nu-și cruțe viața când Îl împart pe Dumnezeu oamenilor, iar noi nu ne-am cruțat, Doamne, căci eram învățători adevărați și eram trimiși de Tatăl.

Numai oameni fără har, numai pomi fără rod sunt peste tot, iar Tu și sfinții Tăi așteaptă, Doamne.

Am fost trimiși pe pământ între oameni și nimeni nu ne-a cunoscut, și ne-au smuls și ne-au aruncat din calea lor. Acum lucrăm din cer, acum aducem cerul pe pământ, căci cerul și raiul locuiau în noi când lucram printre oameni și dădeam să le împărțim și lor.

O, vino pe pământ, cerule, vino, raiule, căci altfel nimeni nu va înțelege aceste stări căutate și neînțelese și negăsite de cei lipsiți de ele!

O, Doamne Mieluț, ce mare ești, ce mare! Cel mare își ascunde măreția în umilință, ca să poată oamenii să stea înaintea lui și să nu se teamă de mici ce sunt, săracii de ei. Numai celor din cer Te-ai putut descoperi cu măreția Ta, numai lor, o, Doamne, dar și între ei ești tot o umilință, tot o înțelepciune, și pe care numai Tu o porți și o cunoști.

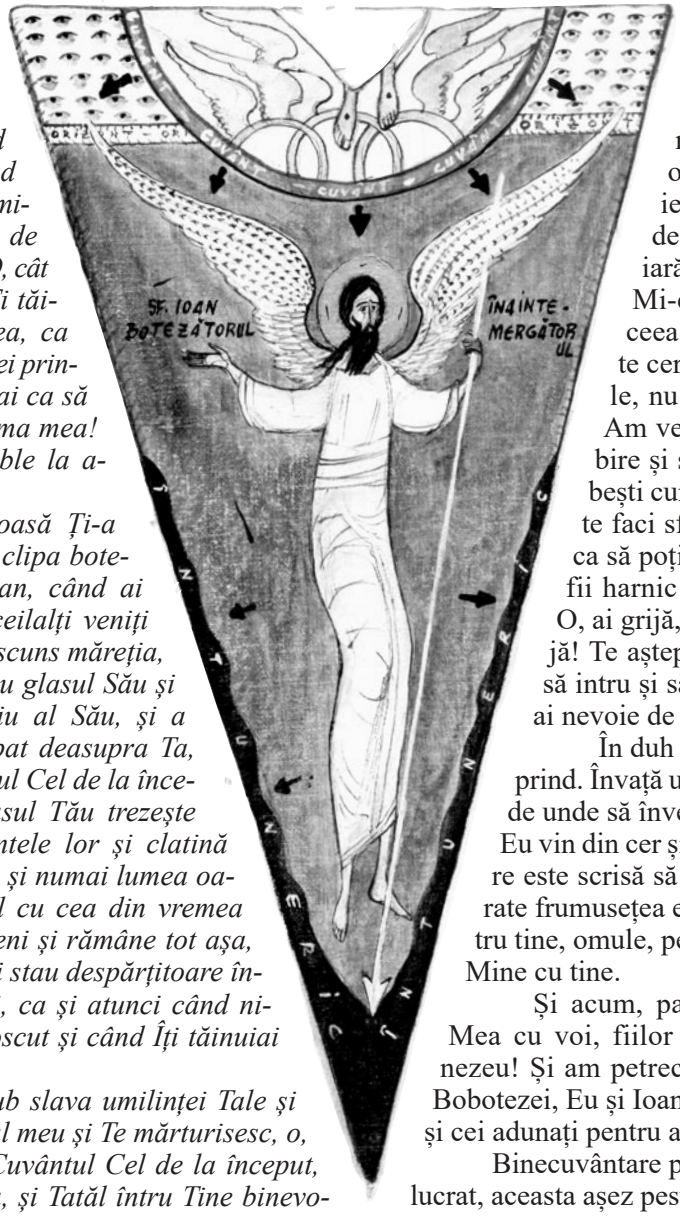
Iată-L pe Cel ce a făcut cerul și pământul! Așa este Domnul Făcătorul a toate, o, fii ai oamenilor, și de aceea nu poate omul să-L vadă pe Dumnezeu și să rămână viu, dar poate să

învieze din păcat dacă are credință în Cel ce dă viață tuturor.

O, cât de cald Ți-a fost Duhul când petreceai pe lângă mine în pustiul fără de oameni, Doamne! O, cât Te umileai ca să-Ți tăinuiești dumnezeirea, ca să poți fi privit de cei printre care Te strecurai ca să vii să stai în preajma mea! Cine poate să umble la aceste taine?

O, ce frumoasă Ți-a fost calea până în clipa botezului Tău în Iordan, când ai venit în rând cu ceilalți veniți spre botez! Ți-ai ascuns măreția, dar a venit Tatăl cu glasul Său și Te-a mărturisit Fiu al Său, și a venit Duhul întrupat deasupra Ta, iar Tu erai Cuvântul Cel de la început, Doamne. Glasul Tău trezește morții din mormintele lor și clatină puterile iadului, o, și numai lumea oamenilor este la fel cu cea din vremea noastră între oameni și rămâne tot așa, căci păcatele lumii stau despărțitoare între Tine și oameni, ca și atunci când nimeni nu Te-a cunoscut și când Îți tăinuiai dumnezeirea.

Mă aplec sub slava umilinței Tale și Te cuprind în duhul meu și Te mărturisesc, o, Doamne. Tu ești Cuvântul Cel de la început, ești Alfa și Omega, și Tatăl întru Tine binevoiește, și orice cuvânt nu Te poate cuprinde, și umilința Ta e mare, e locul pe care Ți l-ai ales, Doamne, când ai venit și când vii între oameni pe pământ. Amin.

Vin după om, de aceea vin pe pământ, și stau învăluit în cuvânt.

Vin după tine, omule care cauți, și nu găsești dacă nu ai înăuntrul tău ceea ce cauți. O, nu te teme. Am venit să-ți dau înțelepciune din cer ca să știi, că altfel nimic nu vei ști vreodată. Am venit să te iert. Am venit iarăși de la Tatăl ca să-ți dau iarăși iertare și înviere. Mi-e dor de tine, de aceea am venit. Nu ca să te cert pentru păcatele tale, nu de aceea am venit. Am venit să-ți spun de iubire și să-ți spun să Mă iubești cum te iubesc Eu, și să te faci sfânt cum sunt Eu, și ca să poți cu Mine. Voiesc să fii harnic ca să-ți pot da har. O, ai grijă, timpul trece, ai grijă! Te aștept să-Mi deschizi ca să intru și să nu mai plec, iar tu ai nevoie de Dumnezeu.

În duh de Bobotează te cuprind. Învață umilința Mea, că n-ai de unde să înveți de pe pământ, iar Eu vin din cer și vin cu înnoirea, care este scrisă să se ivească și să-și arate frumusețea ei toată, și toate pentru tine, omule, pentru că Mi-e dor de Mine cu tine.

Și acum, pace vouă în cetatea Mea cu voi, fiilor primitori de Dumnezeu! Și am petrecut cu voi praznicul Bobotezei, Eu și Ioan Botezătorul, și voi, și cei adunați pentru apa de Bobotează.

Binecuvântare pentru tot ce aveți de lucrat, aceasta așez peste voi. O, învățați să planificați timpul, fiilor. Tot timpul trebuie să faceți această lucrare și să lucrați cu folos pentru Mine și pentru voi cu Mine.

Pace vouă, fiilor! Puterile cerești nu se depărtează de voi, iar Eu rămân cu voi, și de aceea voi, rămâneți și voi, rămâneți, fiilor, rămâneți voi întru iubirea Mea.

Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2026